

Învățături practice din cartea Iov (7)

Un rătăcit este învățat

William Kelly

© CSV, Online începând de la: 26.12.2018, Actualizat: 26.12.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Iov 34.10-15,31-32

Iov 34.10-15,31-32: Deci ascultați-mă, voi, oameni ai priceperii: departe de Dumnezeu răutatea și de Cel Atotputernic nedreptatea! Pentru că El va da omului după fapta sa; și va face pe fiecare om să găsească toate după calea sa. Da, cu adevărat, Dumnezeu nu va lucra rău și Cel Atotputernic nu va strâmba judecata. Cine l-a încredințat Lui pământul? Și cine l-a supus întreaga lume? Dacă S-ar gândi numai la Sine și ar strânge la Sine duhul Său și suflarea Sa, orice făptură ar pieri împreună și omul s-ar întoarce în țărână. ... Pentru că, a zis el lui Dumnezeu: «Suport pedeapsa, nu voi mai greși. Ce nu văd, învațat-mă; dacă am făcut nedreptate, nu voi mai face»?

Elihu intervine cu putere pentru Dumnezeu. „Departe de Dumnezeu nedreptatea”, exclamă el (Iov 34.10-12). După aceea pune din nou pe prim, plan în cuvinte clare, marele principiu: „Pentru că El va da omului după fapta sa; și va face pe fiecare om să găsească toate după calea sa” (Iov 34.11). Aparent aceasta este în concordanță deplină cu punctul de vedere al celor trei prieteni. Însă diferența mare și importantă constă în aceea, că Elihu o aplică cu totul altfel. Prietenii sunt prin aceasta terminați. Ei sunt un tablou caracteristic al credincioșilor, - „tari în învățatură” -, care gândesc că pot rezolva totul pe cale rațională. Dar, să recunoaștem că Dumnezeu nu ne-a dat adevărul pentru aceasta. Desigur este de cea mai mare importanță să cunoaștem adevărul, să fim învățați în privința lui și să ne lăsăm învățați prin adevăr, și pentru aceasta trebuie să folosim mintea noastră. Cine se bazează numai pe simțămintele lui în lucrurile credinței va ajunge foarte ușor prada a tot felul de învățături greșite. Pavel vorbește însă despre slujba noastră înțeleaptă (Romani 12.1) și prin aceasta se referă la slujirea practică a lui Dumnezeu, care nu este călăuzită prin simțăminte, ci prin cunoaștere, prin înțelegerea a ceea ce este după inima Lui. Însă în ceea ce privește aplicarea adevărului în situațiile vieții noastre zilnice și mai mult decât atât a altor credincioși, pentru aceasta este nevoie de o viață spirituală în părtășie intimă, practică cu Dumnezeu. Numai atunci Duhul Sfânt, care locuiește în noi, poate desfășura deplin efectul Său binecuvântat, și numai atunci ne este dăruită din nou lumina de la Dumnezeu pentru orice situație, ca să acționăm, să evaluăm, să sfătuim în acest caz special.

În felul acesta Elihu se ferește să aplice grăbit la viața și împrejurările lui Iov adevărul despre dreptatea neschimbabilă a lui Dumnezeu. El a înțeles că la Dumnezeu totul are timpul său, hotărât prin El. Însă aceasta nu a schimbat nimic din faptul că față de exprimările de revoltă și necredință ale lui Iov trebuia spus adevărul cu putere. Cum ele se vor împlini în chip desăvârșit către sfârșitul timpului ne învață cartea Apocalipsa (Apocalipsa 20.12-15; 22.12). Elihu nu știa aceasta, dar cu toate că împrejurările păreau să nu fie în concordanță cu adevărul, el ținea totuși cu tărie la adevăr și a îndreptat atenția atât a lui Iov cât și a prietenilor spre mărimea Aceluia care ține toate lucrurile în mâna Sa. Cine Îi va cere socoteală (Iov 34.13-15)? Totodată Elihu îndreaptă atenția asupra faptului că Dumnezeu se preocupă și în timpul actual cu omul și pedepsește răul conform cu înțelepciunea Lui, fără ca aceasta să fie o regulă fixă, de care omul ar putea lega pe Dumnezeu (Iov 34.16-30).

Însă o deosebită importanță are ceea ce Elihu îi dă de gândit lui Iov în versetele 31 și 32. Dacă Dumnezeu ar acționa cu un om așa cum acționează cu Iov, nu este clar că acesta cel puțin a rugat: arată-mi ce nu văd; dacă am făcut ce este nedrept, nu vreau să mai fac?

Acesta este gândul din Psalmul 19.12, important pentru fiecare credincios. În final Elihu ajunge la concluzia că viața de odinioară a lui Iov nu era o viață de fățarnicie și de păcate ascunse, ci că el „a vorbit fără cunoaștere” (Iov 34.35). Și dorința lui este ca Iov să fie încercat mai departe, pentru ca el să ajungă să înțeleagă și să nu mai înainteze pe această cale (Iov 34.36,37).

Tradus de la: [Praktische Lehren aus dem Buch Hiob \(7\)](#)

Titșul original: „Praktische Lehren aus dem Buch Hiob. (7) Ein Abgeirrter wird unterwiesen“
din *Ermunterung und Ermahnung*, 1994, pag. 110 și următoarele.

Traducere: Ion Simionescu